

Sygn. akt II Ka 415/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	stażysta Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Przemysława Rycaka

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2020 r.

sprawy **K. Ś.**

oskarżonego z art. 157 §2kk

na skutek apelacji wniesionych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 11 marca 2020 r. sygn. akt II K 702/18

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych opłaty za II instancję oraz obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 10 złotych;

III. zasądza od oskarżyciela posiłkowego E. S. 100 złotych opłaty za II instancję oraz obciąża go wydatkami postępowania odwoławczego w kwocie 10 złotych.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 415/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 11 marca 2020 r., sygn. II K 702/18

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego</p> <p>- art. 7 kpk, poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów w postaci pisemnej opinii biegłego sądowego M. R. (1) z postępowania przygotowawczego z dnia 13 marca 2018 r. (k. 25), ustnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego M. R. (1) z dnia 18 września 2019 r. (k. 138-139) oraz pisemnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego M. R. (1) z dnia 7 stycznia 2020 r. (k. 165 i nast.) i uznanie, że pisemna opinia biegłego sądowego M. R. (1) z postępowania przygotowawczego jest niepełna, a opinie uzupełniające pisemna i ustna stanowią pełnowartościowy dowód w sprawie w sytuacji, gdy opinie uzupełniające biegłego sądowego M. R. (1) nie zawierają odniesień do elementów historii zdrowia i choroby leczenia ambulatoryjnego w przychodni (...) w zakresie, w jakim pokrzywdzony odczuwał bolesność klatki piersiowej oraz stwierdzonego</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>stłuczenia klatki piersiowej, a ponadto opinie są sprzeczne z zeznaniami świadka K. B. (lekarza przyjmującego oskarżyciela posiłkowego po zdarzeniu z dnia 21 lutego 2018 r.), w zakresie w jakim wskazał, że wielu poważnych obrażeń ciała nie widać bezpośrednio po zdarzeniu lub nie widać w ogóle, a także gdy biegły nie odniósł się w zasadzie do zdjęcia, na którym widać stłuczony tył głowy pokrzywdzonego, nie podał jakie są typowe obrażenia przy przyjętym mechanizmie zadawania uderzeń, co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegającego na uznaniu, że czyn popełniony przez oskarżonego nie spowodował u oskarżyciela posiłkowego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni, a zatem czyn przypisany oskarżonemu nie wyczerpuje znamion przestępstwa opisanego w art. 157 § 2 kk i zakwalifikować go należy z art. 217 § 1 kk;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Jeżeli opinia nie spełnia chociażby jednego z kryteriów wskazanych w art. 201 kpk organ procesowy jest zobowiązany do podjęcia jednej z dwóch czynności: wezwania ponownie tych samych biegłych lub powołania innych biegłych. W przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy dostrzegł mankamenty pisemnej opinii biegłego sądowego M. R. (1) z postępowania przygotowawczego (k. 25), dlatego też zobowiązano tegoż biegłego do złożenia opinii uzupełniającej – pisemnej oraz ustnej złożonej</p>		

na rozprawie. Wbrew twierdzeniom skarżącego biegły M. R. w swój opinii odniósł się do fotografii z k. 118, dotyczących obrażeń pokrzywdzonego (k. 138), biegły odniósł się także do historii zdrowia i choroby z leczenia ambulatoryjnego E. S. w Poradni (...) (k. 165). Wnioski sformułowane przez biegłego pozostają zgodne ze specjalistyczną wiedzą medyczną i zasadami doświadczenia życiowego. Skarżący bezzasadnie wskazał także na sprzeczność opinii biegłego z zeznaniami K. B.. W dostępnej dokumentacji medycznej nie odnotowano rany okolicy lewego łuku brwiowego lub krwiaka w tej okolicy. Także w badaniu TK głowy wykonanym bezpośrednio po zdarzeniu w dniu 21.02.2018 r. nie odnotowano obrzęku tkanek miękkich w okolicach oczodołu lewego, przemawiającego za krwiakiem tej okolicy. Pokrzywdzony podawał, że wiąże fakt powstania ropnia oka lewego z pobiciem w dniu 21.02.2018 r. – dostępna dokumentacja medyczna, finalna opinia biegłego M. R. oraz zasady logiki, związane ze znacznym odstępem czasowym a leczeniem tegoż schorzenia (zdarzenie z a/ o miało miejsce 21.02.2018 r., zaś leczenie w/w ropienia w Szpitalu Wojewódzkim w S. w dniach 05.03 –12.03.2018 r.), przeczą zasadności podzielenia tego stanowiska, jako sprzecznego z art. 7 kpk. Warto odnotować także brak tożsamości miejsca powstania obrażeń, na które powołuje się pokrzywdzony i jego obrońca z zeznaniami E. S. w świetle których został uderzony przez oskarżonego kilkakrotnie w tył, a nie przód głowy. W przedmiotowej sprawie brak było obiektywnych dowodów, aby przyjąć ową „kilkukrotność” uderzeń. Sąd Rejonowy słusznie w tym względzie

poddał w wątpliwość tę część zeznań pokrzywdzonego, która dotyczyła tej okoliczności, albowiem nie znalazła ona potwierdzenia w obrażeniach stwierdzonych u E. S., jak również w dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia pokrzywdzonego. Na subiektywność doznań i dolegliwości zwrócił uwagę również biegły M. R. w ustnej opinii uzupełniającej złożonej na rozprawie w dniu 18 września 2019 r. (k. 137v), zaś Sąd Odwoławczy dzieląc pierwszoinstancją ocenę powyższych dowodów nie stwierdził przekroczenia zasad wynikających z art. 7 kpk. Ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego generowała zatem ocena dowodów, która spełniła wymogi art. 7 kpk. Subsumpcja tychże ustaleń pod konkretną normę prawa materialnego tj. art. 217 § 1 kk nastąpiła bezbłędnie.

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę opisu czynu i przypisanie, że oskarżony w dniu 21 lutego 2017 roku w S. w województwie (...), uderzając kilkukrotnie pięściami w głowę oraz kolanem w klatkę piersiową E. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i stłuczenia powłoki klatki piersiowej po stronie lewej, które powodują naruszenia czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż siedem dni i zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na art. 157 § 2 kk i skazanie oskarżonego na podstawie art. 157 § 2 kk na karę ograniczenia wolności oraz orzeczenie nawiazki na rzecz oskarżyciela posiłkowego w kwocie 10.000 zł; ewentualnie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;</p> <p>- o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność ustalenia stopnia naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia oskarżyciela posiłkowego spowodowanego działaniem oskarżonego w dniu 21 lutego 2018 r.;</p>		
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków odnośnie zmiany kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu, zaostrzenia wymierzonej mu kary, jak również ewentualnego wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przy braku przesłanek z art. 437 § 2 kpk. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 31 lipca 2020 r. na pytanie Przewodniczącego (k. 226) pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego sprecyzował, że zawarty w jego apelacji na stronie 199 wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny sądowej winien być przeprowadzony po uchyleniu wyroku Sądu I instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p>- art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk w zw. z art. 201 kpk, poprzez nieuprawnione oddalenie wniosku dowodowego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność ustalenia charakteru obrażeń, które odniósł oskarżyciel posiłkowy, podczas gdy opinie uzupełniające, na których oparł się Sąd są niepełne i niejasne oraz sprzeczne z opinią z dnia 13 marca 2018 r. tego samego biegłego, co doprowadziło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegającego na uznaniu, że czyn popełniony przez oskarżonego nie spowodował u oskarżyciela posiłkowego naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia trwającego nie dłużej niż 7 dni, a zatem czyn przypisany oskarżonemu nie wyczerpuje znamion przestępstwa opisanego w art. 157 § 2 kpk i zakwalifikować go należy z art. 217 § 1 kk;</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Moc przekonująca opinii biegłych w sytuacji, gdy w toku postępowania sąd dysponuje kilkoma opiniami, czy to składanymi przez różnych biegłych, czy też przez tego samego biegłego na różnych etapach postępowania, uzależniona jest od argumentów, które pozwalają przyjąć opinię jako zasadną. Nie wystarcza więc, żeby biegli przedstawili wyłącznie swoją ostateczną konkluzję, lecz powinni oni również wskazać drogę, która doprowadziła ich do odpowiedzi na postawione przez Sąd pytania. W przedmiotowej sprawie biegły M. R. opiniował aż trzykrotnie, zaś okoliczności budzące wątpliwości Sądu I instancji zostały usunięte na rozprawie w dniu 18 września 2019 r. Fakt,</p>		

iż finalna opinia tego biegłego nie spełnia oczekiwań pokrzywdzonego i jego pełnomocnika nie może warunkować konieczności powołania nowych biegłych, celem uzyskania wiadomości specjalnych. W świetle art. 201 kpk skoro Sąd I instancji uznał opinię biegłego M. R. za pełną, jasną i niesprzeczną, nie miał powodu, aby dopuszczać dowód z opinii innego biegłego na te same okoliczności. Skoro sąd I instancji uznał opinię biegłego za pełną, jasną i niesprzeczną, to nie miał powodu dopuszczania dowodu z innej opinii na te same okoliczności. W orzecznictwie wskazuje się, iż strony procesowe mają wprawdzie prawo żądania przesłuchania biegłych w związku z niejasnościami i wątpliwościami, jakie dla stron wywołuje opinia, ale jeżeli dowód z opinii jest przekonujący i zrozumiały dla sądu, który to obiektywnie i trafnie uzasadni, to fakt, że opinia nie jest przekonująca dla stron, nie może stwarzać podstawy do ponownego powołania biegłych lub zasięgnięcia opinii nowych biegłych. Ocena dowodów, w tym również opinii biegłych jest wyłączną domeną Sądu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. V KK 520/11, Legalis Numer 1877939).

Wniosek

- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę opisu czynu i przypisanie, że oskarżony w dniu 21 lutego 2017 roku w S. w województwie (...), uderzając kilkukrotnie pięściami w głowę oraz kolanem w klatkę piersiową E. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i stłuczenia powłoki klatki piersiowej po stronie

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

<p>lewej, które powodują naruszenia czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż siedem dni i zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na art. 157 § 2 kk i skazanie oskarżonego na podstawie art. 157 § 2 kk na karę ograniczenia wolności oraz orzeczenie nawiązki na rzecz oskarżyciela posiłkowego w kwocie 10.000 zł; ewentualnie</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;</p> <p>- o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność ustalenia stopnia naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia oskarżyciela posiłkowego spowodowanego działaniem oskarżonego w dniu 21 lutego 2018 r.;</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3.</p>	<p>- samoistny błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na uznaniu, że oskarżony w dniu 21 lutego 2018 r. jednokrotnie uderzył oskarżyciela posiłkowego pięścią w głowę i kolanem w klatkę piersiową, podczas gdy z zeznań oskarżyciela posiłkowego złożonych tak w postępowaniu przygotowawczym (k. 2), jak również w postępowaniu sądowym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	(k. 103), które w tym zakresie obdarzył przymiotem wiarygodności Sąd Rejonowy, wynika, że uderzenia były kilkukrotne;	
Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut wtórny wobec argumentów przytoczonych przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego na poparcie zarzutu obrazy art. 7 kpk. Kwestia „kilkakrotności” uderzeń została już omówiona w rubryce 1.		
Wniosek		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę opisu czynu i przypisanie, że oskarżony w dniu 21 lutego 2017 roku w S. w województwie (...), uderzając kilkukrotnie pięściami w głowę oraz kolanem w klatkę piersiową E. S. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci urazu głowy i stłuczenia powłoki klatki piersiowej po stronie lewej, które powodują naruszenia czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż siedem dni i zmianę kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu na art. 157 § 2 kk i skazanie oskarżonego na podstawie art. 157 § 2 kk na karę ograniczenia wolności oraz orzeczenie nawiązki na rzecz oskarżyciela posiłkowego w kwocie 10.000 zł; ewentualnie</p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;</p> <p>- o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny sądowej na okoliczność ustalenia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

stopnia naruszenia czynności narządów ciała lub rozstroju zdrowia oskarżyciela posiłkowego spowodowanego działaniem oskarżonego w dniu 21 lutego 2018 r.;		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosków.		
Lp.	Zarzut	
4.	- rażąca niewspółmierność orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego nawiązki w wysokości 1.000 zł, która to nawiązka nie jest adekwatna do rozmiaru obrażeń fizycznych, jakich doznał oskarżyciel posiłkowy, jak również oddaje skutki zdarzenia w sferze psychicznej po stronie pokrzywdzonego (konieczność leczenia w celu powrotu do zdrowia i związane z tym cierpienie, niemożność wykonywania pracy zarobkowej, strach związany z wyjściem z domu w związku ze zdarzeniem, strach przed prowadzeniem samochodu);	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
"Rażący" to nie tylko „dający się łatwo stwierdzić”, „wyraźny”, ale „bardzo duży”. Rażąca niewspółmierność kary lub środka karnego należy więc wiązać ze skalą, natężeniem tej niewspółmierności, a nie z jej oczywistym charakterem. Określenie „niewspółmierność” oznacza „brak proporcji, odpowiedniości między czymś a		

czymś”. Chodzi tu więc o ocenę zachowania przez sąd proporcji pomiędzy wymiarem kary a okolicznościami, które miały wpływ na to rozstrzygnięcie. Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn.. II DSS 9/18, Legalis Numer 1949255).

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego niesłusznie zarzucił rażąca łagodność orzeczonej przez Sąd Rejonowy nawiązki w wysokości 1.000 zł jaką oskarżony zobowiązany będzie uiścić na rzecz pokrzywdzonego E. S. na mocy zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy ferując rozstrzygnięcie o nawiązce właściwie ocenił rozmiar cierpień fizycznych i psychicznych pokrzywdzonego i adekwatność rekompensaty w stosunku do realiów rozpoznawanej sprawy. Niewątpliwie obok funkcji stricte kompensacyjnej, zmierzającej do zaspokojenia pokrzywdzonego, w/w nawiązka ma charakter represyjny i wzmacnia penalny charakter kary zasadniczej. W art. 46 § 3 kk ustawodawca przewidział możliwość dochodzenia niezaspokojonej części roszczenia w drodze procesu

<p>cywilnego – oskarżyciel posiłkowy, który nie zgadza się z wysokością orzeczonej w zaskarżonym wyroku nawiązki może skorzystać z tej drogi sądowej. Nie można bowiem zobowiązywać sądu karnego do prowadzenia postępowania dowodowego poza zakresem aktu oskarżenia w celu ustalenia pełnego zakresu szkody lub krzywdy ponad to, co można ustalić w postępowaniu rozpoznawczym związanym z wniesionym aktem oskarżenia. Odmiennie uregulowanie mogłoby mieć negatywny wpływ na zdolność koncentracji rozprawy i ekonomiki postępowania karnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie orzeczenia o nawiązce poprzez zasądzenie od oskarżonego K. Ś. na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 10.000 zł tytułem nawiązki;</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Bezzasadność zarzutu warunkowała bezzasadność wniosku.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>rozstrzygnięcie o winie i całokształcie represji karnej wymierzonej oskarżonemu K. Ś.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Bezzasadność obu wniesionych apelacji i brak okoliczności podlegających z urzędu.</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>	<p>-----</p>	<p># art. 439 k.p.k. -----</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
---------------------------------	-------------------------

II.	Na podstawie art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 zł opłaty za II instancję (10% kary grzywny orzeczonej w I instancji) oraz obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego w wysokości 10 zł – połową ryczałtu za doręczenia pism w sprawie.
III.	Na podstawie art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk i art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżyciela posiłkowego E. S. 100 złotych opłaty za II instancję oraz obciążył go wydatkami postępowania odwoławczego w wysokości 10 zł – połową ryczałtu za doręczenia pism w sprawie.

7. PODPIS